

Q V Æ S T I O M E D I C A

QVODLIBETARIIS DISPUTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE JOVIS XXI. FEBRUARII

M. FRANCISCO AFFORTY, Doctore Medico, Præsiede.

Intendis ne natura foeminarum productionem?

CUM ea sit rerum sublunarium conditio, ut in æternum conservari non possint, sed perpetuæ mutationi & corruptioni sint obnoxia; natura sui sedula conservatrix, ne earum species omnino intercederent, omnibus individuis suæ generationis appetitum inesse voluit, quo scilicet mundi sublunaris compages, à summo rerum omnium moderatore constructa, ordo illius & pulchritudo, quam tot diversarum sublunarium concors discordia efficit, conservarentur: id autem exequi conatur natura in elementis per transmutationem, in metallis, fossilibus & lapidibus per novæ materiæ appositionem; quod in omnibus viventibus & potissimum animantibus perfecti seminis operâ per veram generationem consequi solet. Quæ licet *amplius* & consilij expert, suum tamen finem semper attingit, ni tumultuantis materiæ discordiâ, aut alterius impedimenti occurru, in suis operationibus inturbetur, unde productiones contra naturæ intentum & finem aliquando oriuntur, quæ quia ordinariam & solitam naturæ legem prætergrediuntur, tanquam quid insolitum & portentosum palam demonstrantur, unde fortè nomen sortitæ sunt: quoque modo autem contingant monstra, res tantum illorum causas agnoscimus, materiæ scilicet vitium, utri depravatam conformationem, & vim ipsam imaginatricem, quæ cum sit facultas princeps, rerum obiectarum aut quæ ardenti appetuntur desiderio, idola & simulachra, tenellulo admodum fœtui imprimit, unde tot stigmata & figurarum diversa genera, quæ spirituâ ope, & sanguine, quamdiu in utero latet infans, inuruntur & imprimuntur.

AD cuiusque rei productionem duo concurrant necesse est, materia scilicet & agens: unus Deus cuncta ex nihilo potest producere: quorquod verò existunt in rerum naturâ agentia, sive spiritalia, & à materiæ scæ libera sint, sive corporea, eaque viventia, aut inanima, effectus quoscumque sine materiâ producere non possunt, cælum ipsum & sidera, nec sol ipse vitæ parens & conservator, metalla, mineralia, & alia huiusce naturæ corpora, nisi ex præjacente quadam materiâ in terræ visceribus dispositâ, valent producere, plantæ etiam & animantia sine semine & laudabili geniturâ, suam nullatenus possunt perennare speciem. Porro agens quodcumque etiam perfectissimum à suâ materiâ dependet inter operandum, quam si aliter quam par sit dispositam nanciscatur, naturalem & sibi propositum finem assequi non potest: animantia hac lege non sunt immunia, in speciei enim propagatione (quam naturaliter intendunt) à vero sæpè aberrant tramite, sive materiæ excessu aut ejusdem defectu, sive diversi leminis confusione, unde mutili fœtus, vel partium numero excedentes, aut multiplicis & variæ figuræ in lucem prodeunt. Verum cum materia, circa quam inanimantium generatione natura operatur, sit semen, & sanguis menstruus, pro eorum variâ dispositione & temperie, omnium corporis partium non modò conformationem, verum etiam optimam constitutionem & temperiem variari necesse est, unde claudi claudos, & mutili mutilos generant, ita ut parentum non modò corporis, sed & animi affectus hæreditario veluti quodam jure, vitio seminis, aut sanguinis mensuri, in sobolem transfundantur. Quod si fœtu jam concepto & efformato, sitibundus aut famelicus uterus, hianti ore, genitali nectare iterum appetat irrorari, novi seminis appulsu *emulans* sequitur, si verò citius quam par sit, aut majori quantitate ad uterum sanguis appellat, inchoatum naturæ opus confunditur, & loco animalis *ovis* *apri* & *didymæ* generatur.

CALCULUM malè posuerunt qui foeminam naturæ vitio fieri existimarunt, non enim est *apulus*, *mel* *peris*, sed animal in suâ specie perfectissimum, foemina si quidem productio æquè ac maris primario intenditur à naturâ, tanquam absolute necessaria ad speciei propagationem: parum inter se differunt, animi nulla differentia, si educationem & vitæ rationem excipias, quæ ad illius perfectionem non parum conferunt: præterea functiones omnes ad vitæ conservationem necessariae, sive naturales, vitales, aut animales pari modo in utroque sexu exercentur: corporis parvum discrimen, si partes genitales eximas, quæ solo situ numero & figurâ differunt, nec aliter fieri debuit à naturâ; nec credas corporis robore & temperamento longè dissimiles marem & foeminam, & enim rusticas mulieres & quæ plurimum exercentur, cum aulicis si delicatis hominibus conferas, eas certè longè calidiores & robustiores experieris, nec tamen molles illos & enervatos amicos *males* *edonis* dixeris, quod dispares sint temperamento & corporis robore, ab illis qui artem militarem profitentur, aut qui diuturno labore & exercitio corpus firmarunt: verbo dicam, proba educatio, & vitæ ratio bene instituta, animum & corpus non firman tantum, sed etiam perficiunt.

RARO contingunt monstra insolensque est illorum occurfus, agentia quippe naturalia rectâ feruntur ad suum finem nullo reluctante obice: ad id autem tendit semper natura quod optimum & perfectissimum est, intendit igitur utriusque sexus productionem, ut scilicet species possit conservari, mares si quidem quantumvis perfecti se ipsos tamen nequeunt producere, nec opus generationis, (etsi semen habeant prolificum) sine foeminarum consortio, absolvere, nec enim locum recipiendo & fovendo semini habent idoneum, necesse (quod sint calidiores & rarioris texturæ) sanguinis superflui ad fortis conformationem & nutritionem copia suppetit, quæ omnia foemina ultro concessit natura: non igitur fortuito producta mulier, quod antiquorum nonnullis visum est, qui foeminarum ortum variis inquinant figmentis, dum asserunt injustos timidosque homines generatione secundâ in foeminas fuisse conversos, sed necessariò efformatur naturalium causarum connexione, quod Hippocrati physicorum omnium facillè principi placuit: est quippe fœmineum & masculinum semen unde alterutrum animal efficitur, non secus ac diversis ex foeminibus, diversæ arborum species pronascuntur: ut igitur repidus terræ calor ex iis virtutem sopitam exeret, ut inde quercus, vel pinus, vel abies prodeat, sic calor uteri moderatus contentum semen exulscitat, vel in virum vel in foeminam, quod utrumque natum parens optima sine delectu, sed pro ut ab affectâ materiâ regitur, exequi solet.

NE igitur dicas foeminas præter naturæ intentum produci, utriusque & maris & foeminae æqua est necessitas, quæ inde fimitur, quod animalia morti obnoxia non nisi maris & foeminae copulâ unum sunt & quasi perpetuitate donantur. De corporis nobilitate levis est concertatio, esto mares foeminas hac in re aliquatenus præstant, an propterea foeminarum generationem natura despiciat, & quasi coacta aliudque agens tale opus aggreditur? Errat qui hac sibi fingit, præterquam quod, cum corpus foemineum illud omne obtineat quod sibi convenit, perfectum dici meretur. Atque si eodem ac mas victu & exercitio foemina uteretur, dubio procul æque robusta ac vegeta foret, quod in aliis animantium speciebus, quarum maris & femellæ æquibet est robur, licet explorare, eam ob rem nullum aliud decet quærere discrimen inter utrumque hominem quam quod occurrit inter eos homines qui labori non parcent, & illos qui genio nimio plus indulgentes vitam curis expertem ducunt in molli otio, somnumque in multam lucem protrahunt, & quemadmodum illi inertis vitæ firmum calorem enervat, sic otium, graviditatis molestia, partus frequentia, mulierum robori & calori detrahunt, etenim quid verat, quin idem sit calor in principijs & viri & mulieris? Propterea petenda est sexus diversitas à feminis *idiosyncrasia*, quam qui perpexerit, asclepiadem se reputet.

Intendis ergo natura foeminarum productionem.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Carolus de Laval.
M. Dionysius Dodart.
M. Dionysius Pnylon.

M. Ioannes Bapt. de Revelois.
M. Edmundus Charrier.
M. Raphaël Maurin.

M. Antonius Morand.
M. Ioannes Hamon.
M. Simon Boulot.

Proponebat Lutetiæ PETRVS BONNET Parisinus. A. R. S. H. 1675.